

**การสร้างและใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

จุไรรัตน์ สุขสถาน*

อนงค์ศิริ วิชาลัย**

ศิริพร ขิปนวัฒนา**

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/ 80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนกับเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านป่าดัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 18 แบบฝึก แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 18 แผน แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 81.67/83.83 ความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 30.99 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การสร้างและใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

* นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

** รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

The Development and Usage of Creativity Writing Exercises in Thai Language Learning Areas for Prathomsuksa 3 Students

Jurairat Sooksatan *

Anongsiri Vichalai **

Siriporn Kheepanawattana **

Abstract

The purposes of this research were to develop creative writing exercises in Thai Language for Prathomsuksa 3 students in order to have the efficiency criteria 80/80, to compare pretest and posttest results of usage their writing exercises in Thai Language, and to study the students' satisfaction toward learning activities from the creative writing exercise. A sample group for this research was 20 students in Prathomsuksa 3 level of Patiw School, Chiang Mai Primary Education Service Area Office 2, Mae Rim District, Chiang Mai Province during the second semester in the academic year of 2013. Tools were used for gathering the information included 18 creative writing exercises, 18 lesson plans for creative writing, the evaluation of the students' satisfaction toward learning and teaching by using the creative writing exercises. Data were analyzed by using frequency, mean, percentage and standard deviation.

Research Results were found that

1. The efficiency of creative writing exercises of Thai language department for students in Prathomsuksa 3 followed the standard criterion 80/80 which its total mean was 81.67/83.83.
2. The achievement of creative writing of Thai language department by using the creative writing exercises for students in Prathomsuksa 3 showed the index of efficiency to 30.99.
3. The students' satisfaction toward learning activities by using creative writing exercises had been excellent in overall at the highest level with 4.75 in its mean and 0.76 in standard deviation.

Keyword : the development and usage creativity writing exercises

* Student in Master of Curriculum and Instruction, Chiang Mai Rajabhat University

** Associate Professor, Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ประเทศไทยมีภาษาไทยที่ใช้ในการสื่อสารทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นภาษาประจำชาติ ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีลักษณะความเป็นไทย เป็นวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า เป็นเอกลักษณ์และเป็นสมบัติของชาติไทย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2548) ได้ประมวลความสำคัญของภาษาไทยไว้สรุปได้ดังนี้ คนไทยมีอักษรของชาติไทยใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เมื่อเราต้องการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการ เราก็จะใช้ภาษาสื่อความหมายไปสู่ผู้อื่นด้วยการพูดและการเขียน รวมทั้งใช้ภาษาทำความเข้าใจเรื่องราว ความคิด ความต้องการ ความรู้สึก ของผู้อื่นด้วยการอ่าน การฟังและการดู ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และประสบการณ์ พัฒนาสติปัญญา กระบวนการคิด ภาษายังเป็นเครื่องมือในการรับและถ่ายทอดวัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม อันงดงามแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทย การใช้ภาษาไทยที่สื่อความได้ชัดเจน ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ทางภาษาเหมาะสมกับกาลโอกาส

กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ในหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ เช่น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อที่คนไทยจะได้เรียนและใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เป็นพื้นฐานในการศึกษาศาสตร์สาขาต่าง ๆ อีกทั้งมีส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่การอ่านการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นเป้าหมายสำคัญที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญด้านความสามารถในการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) การเขียนเป็นการใช้ทักษะซึ่งต้องอาศัยการนำถ้อยคำ ความรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ นำมาเรียบเรียงแล้วลำดับเป็นความคิดให้ต่อเนื่องกันจึงเป็นส่วนหนึ่งของความคิดสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนบ้านป่าดัว ปัญหาที่พบจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากโครงการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับสถานศึกษา เพื่อประกันคุณภาพผู้เรียน (national test) สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 (2553) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านป่าดัว สาระการเรียนรู้ภาษาไทยการประเมินทักษะการเขียน แบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์กำหนดให้ผู้เรียนเขียนบรรยายเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ ปีการศึกษา 2552 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 65.75 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 (2553) และในปีการศึกษา 2553 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60.91 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 (2554) และจากรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบ 2 (พ.ศ.2549 - 2553) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พบผลการประเมินด้านผู้เรียนของโรงเรียนบ้านป่าดัวที่มีความเกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือผลการประเมินในมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ค่าเฉลี่ย

จากร้อยละ 66.46 แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 18 ชุด มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.67/83.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษาการเขียนที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ (2553) กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ คือ การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่างๆ การเขียนเรียงความ ข้อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับอัจฉรา ชีวพันธ์ (2553) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนว่าเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

1. การเขียนเป็นเรื่องราว (1.1) การจัดหมู่เขียนเรื่องบนกระดาน (1.2) การกำหนดคำ ข้อความ ประโยค ภาพ ชื่อเรื่อง นิทาน สิ่งของ แล้วนำไปเขียนเป็นเรื่อง
2. การเขียนแสดงความรู้สึกนึกคิดตามความต้องการและตามจินตนาการ เช่น การกำหนดคำ ข้อความ ประโยค ภาพ ชื่อเรื่อง สิ่งของ แล้วให้เขียนแสดงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการและจินตนาการเกี่ยวกับสิ่งที่กำหนดให้
3. การเขียนเล่าประสบการณ์ คือ การเขียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง
4. การเขียนคำโฆษณา คำขวัญ คำอวยพร จากสิ่งที่กำหนดให้และเขียนตามความพอใจ
5. การเขียนกลอนบรรยายภาพหรือนิทานคำกลอนสั้น
6. การเขียนเพื่อการแสดง เช่น เขียนบทบาทสมมติเพื่อการแสดงละคร
7. การเขียนเพื่อติดต่อสื่อสาร

การเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์

มีผู้ให้ความเห็นว่าทุกคนเกิดมาพร้อมกับมีศักยภาพทางการคิดสร้างสรรค์ ซึ่ง ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2553) กล่าวว่า การสร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาได้ในทุกระดับอายุ ถ้าจัดประสบการณ์ให้เหมาะสม เด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์เกิดจากการเตรียมพร้อมของผู้ปกครองและการส่งเสริมของครู

ทั้งผู้ปกครองและครูควรทำตนเป็นแบบอย่าง ในแนวคิดนี้ ปราณี สุรสิทธิ์(2549)ได้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาให้เพิ่มพูนได้ อาจทำได้ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงโดยการสอนและฝึกอบรมทางอ้อมโดยการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความเป็นอิสระในการเรียนรู้ สำหรับสมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ (2544) ได้กล่าวถึง การสร้างบรรยากาศที่มีลักษณะส่งเสริมหรือกระตุ้นความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็นให้เหมาะสมกับระดับการพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย และความถนัดในการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ อารี พันธุ์มณี (2545) เสนอแนวคิดว่า ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความคิดให้เด็กและเพื่อน ๆ ร่วมมือกันทำงานมากกว่าให้มีการแข่งขัน จากแนวคิดในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายสามารถสรุปหลักการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ได้ดังนี้

พ่อแม่ ผู้ปกครองและครู ควรมอบความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่แก่เด็กเพื่อให้เขามีความรู้สึกที่ดี อันเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการก่อตัวของความคิดสร้างสรรค์ การให้อิสระในสิ่งที่เขาอยากจะทำ ให้อิสระทางความคิด ให้เขามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เปิดโอกาสให้เขาได้เลือกและตัดสินใจในสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการคิดสร้างสรรค์ของเขา ควรยอมรับการตัดสินใจของเขา ผู้ใหญ่ต้องรับฟังสิ่งที่เขาพูด อย่าคิดว่าคำพูด สิ่งที่เขาเล่าหรือสิ่งที่เขาถามเป็นเรื่องไร้สาระ เพราะสิ่งเหล่านั้นคือพัฒนาการของเขาที่จะทำให้เราได้รู้ว่าเขาได้รับรู้อะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด

สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกอย่างต่อเนื่อง การที่จะสร้างแบบฝึก (Work Books) ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้นั้น ผู้สอนจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการสร้างแบบฝึก สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ(2550) สนิท สัตโยภาส(2551) สุนันท์ สินธพานนท์(2551)กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกว่า แบบฝึกควรสร้างให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ เนื้อหา มีหลากหลายรูปแบบเพื่อให้เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน จะทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายในการทำแบบฝึกซ้ำ ๆ แบบฝึกควรใช้ภาษา รูปภาพ สี สันให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนควรสร้างแบบฝึกให้มีลักษณะช่วย ท้าทายความรู้ ความสามารถของผู้เรียนเพื่อฝึกการแก้ปัญหา ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

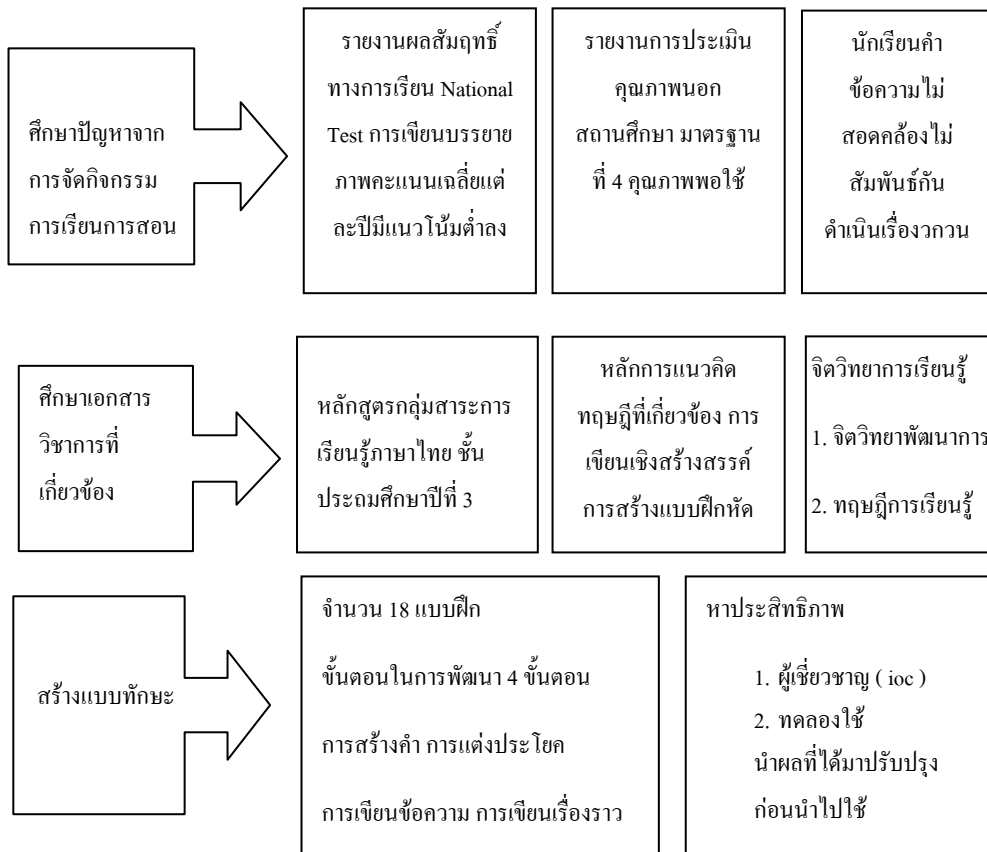
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ระหัท ธรรมสอน (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวังไทรวิทยาคาร จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 33 คน ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.20/79.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ปณัญดาบุญเสนอ(2551)ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านดุมวิทยาคาร อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 25 คน ผลการศึกษาพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ

82.72/85.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ่านเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเฉลี่ย 0.53 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 53.03 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้อ่านเขียนเชิงสร้างสรรค์ก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้อ่านเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดแผนการจัดการเรียนรู้อ่านเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. **ประเภทของงานวิจัย** การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองโดยใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อน และหลัง One group pretest – posttest design (รัตนะ บัวสนธิ์, 2554)

2. **ประชากร** ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าดัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 2 อำเภอแมริม จังหวัด เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4. เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 18 แบบฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 18 แผน

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
คุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษารายละเอียด เอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

2. ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ภาษาไทยชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3

3. ศึกษาเนื้อหาจากหนังสือเรียนภาษาไทย

4. นำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พร้อมทั้งแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนฉบับร่างแล้ว

นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติม นำส่วนที่บกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านนำผลการประเมินของ
ทุกท่านมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

6. นำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าดัว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 คน

7. นำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าดัว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 9 คน

8. นำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทดลองใช้ครั้งที่ 3 กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองปลามัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน นำผลคะแนนของการทดลอง
ใช้ไปหาค่าประสิทธิภาพด้วยสูตร E_1/E_2

9. จัดทำแบบฝึกทักษะฉบับสมบูรณ์ไว้ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านป่าดัว จำนวน 20 คน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ให้ได้ข้อมูลเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยดำเนินการดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

4. เมื่อเสร็จการสอนตามแผนทุกแผนแล้วทำการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน

5. รวบรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ แล้วนำเสนอในรูปของตารางและความเรียง

6. นำผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.76

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2556 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2557

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์มาหาความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา

3. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้สูตร E_1/E_2

4. วิเคราะห์ความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน โดยใช้ค่าร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้น

5. หาค่าแบบสอบถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าดิวที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการทดสอบ				
เลขที่	หลังเรียน	ก่อนเรียน	ผลต่าง	ร้อยละ
	30	30		
1	26	20	6.00	30.00
2	27	20	7.00	35.00
3	26	19	7.00	36.84

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ผลการทดสอบ				
เลขที่	หลังเรียน	ก่อนเรียน	ผลต่าง	ร้อยละ
	30	30		
4	26	17	9.00	52.94
5	25	17	8.00	47.06
6	25	21	4.00	19.05
7	24	19	5.00	26.32
8	25	20	5.00	25.00
9	25	19	6.00	31.58
10	25	20	5.00	25.00
11	26	20	6.00	30.00
12	26	19	7.00	36.84
13	25	20	5.00	25.00
14	25	20	5.00	25.00
15	25	21	4.00	19.05
16	24	20	4.00	20.00
17	25	17	8.00	47.06
18	25	18	7.00	38.89
19	24	18	6.00	33.33
20	24	19	5.00	26.32
รวม	503.00	384	119.00	30.99
μ	25.15	19.20	5.95	30.99
σ	0.81	1.24	1.43	
เฉลี่ยร้อยละ	83.83	64.00	19.83	

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน การเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 คิดเป็นร้อยละ 83.83 ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 19.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.24 คิดเป็นร้อยละ 64.00 ค่าเฉลี่ยของผลต่าง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 5.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.43 และค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 19.83 และความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียน เท่ากับ 30.99

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/83.83 ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า ความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 30.99
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.76

อภิปรายผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/83.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 ที่เป็นเช่นนี้ทั้งนี้อาจ เนื่องจากแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยสาระในด้านความรู้ ความเพลิดเพลิน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยหลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีของ ธอร์นไคค์ (Thomdike) พรหมณี ข.เจริญจิต (2545) ที่กล่าวเอาไว้ว่า กฎการฝึกหัด (law of exercise) หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ซ้ำบ่อย ๆ ย่อมเกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทน วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ การฝึกฝนบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงมีรูปแบบที่น่าสนใจ ได้รับความสนใจ นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีผลแสดงความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ เมื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเรียบร้อยแล้ว นำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาตามแบบประเมินเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) นำมาทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านป่าดัว จากนั้นจึงนำมาใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองปลาหมื่น จำนวน 30 คน นำผลการทดลองมาปรับปรุงนำไปใช้กับกลุ่มประชากร คือนักเรียนโรงเรียนบ้านป่าดัว จำนวน 20 คน หาประสิทธิภาพของแบบฝึก สอดคล้องกับผลการศึกษาของระหัฐ ธรรมสอน (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวังไทรวิทยาการจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 33 คน ผลการศึกษพบว่า แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.20 /79.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด รวมทั้งผลการวิจัยของ จรรยาลักษณ์ ทองมา(2552) ได้ศึกษารายงานการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกการเขียนสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านตะเกา อำเภอบางระจัน จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 15 คน ผลการศึกษพบว่า แบบฝึกการเขียนสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ คือ ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 87.33 /84.44 :7 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.81 แสดงให้เห็นว่านักเรียนได้พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น มีความสามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่กำหนดให้เขียนได้ดียิ่งขึ้น มีทักษะการคิดและสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการฝึกอย่างเป็นขั้นตอน กำหนดสิ่งที่ต้องการเขียนและเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ได้ เช่น เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เขียนเรื่องตามจินตนาการ เขียนบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ ได้ อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เป็นแบบฝึกที่มีขั้นตอนการฝึกตามแนวคิด ทฤษฎีหลักการ การสอนเขียน ทฤษฎี หลักการในการสร้างแบบฝึก มีการจัดการเรียนการสอนในบรรยากาศที่เป็นอิสระ สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัยที่ต้องการวัดทักษะการเขียนของนักเรียน โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพตามที่กำหนดให้ มีเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่สามารถวัดผลได้อย่างเที่ยงตรง ส่งผลให้การวัดผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพสามารถวัดความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิศา บุญเสนาะ (2551) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านดุมวิทยาการอำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 25 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลงานวิจัยของพนมวัลย์ คงสำรวย(2553)ได้ศึกษา การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 2 อำเภอสิริธร จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วย ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.76 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะมีกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก เหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถของนักเรียน ตามแนวคิดทฤษฎีของ ธอร์นไคค์ (Thorndike)) พรหมิ ช.เจริญจิต (2545) มาประยุกต์ใช้ คือ กฎแห่งผล (law of effect) ที่กล่าวเอาไว้ว่าผลแห่งพฤติกรรมตอบสนองใดเป็นที่พอใจ บุคคลย่อมกระทำการนั้นซ้ำอีกและได้นำทฤษฎีเสริมแรงของสกินเนอร์(Skinner)มาประยุกต์ใช้โดยเชื่อว่าการกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรง จะมีแนวโน้มให้เกิดการกระทำนั้นอีก ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเป็นสิ่งเร้าจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ได้แก่ บุคลิกภาพของครู วิธีสอน บรรยากาศการเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิวัฒน์ เมฆจรัสกุล (2548) ได้ศึกษาการพัฒนา

การเขียนเรียงความโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนอนุบาลยโสธร อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร จำนวน 40 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 85.43/82.18 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เท่ากับ 0.69 หมายความว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ร้อยละ 69 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการผลิตและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มเติมอยู่เสมอ
2. นอกจากจะนำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมาพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์แล้ว อาจแนะนำสื่ออื่น ๆ ที่หลากหลายมาร่วมในการฝึกจะทำให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ (2553) แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2, สำนักงาน (2553) รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. เชียงใหม่.
- เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2, สำนักงาน (2554) รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. เชียงใหม่.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,สำนักงาน (2551) คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรียงความย่อความและสรุปความช่วงชั้นที่ 2 – 4. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำของสำนักงาน คณะกรรมการ สกสศ.
- รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประกันคุณภาพผู้เรียนปีการศึกษา 2553.(ม.ป.ท.) จรรยาลักษณ์ ทองมา (2552) รายงานการพัฒนากการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกการเขียนสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศรีสะเกษ: โรงเรียนบ้านตะเภา อำเภอปรางค์กู่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1.
- ปณิฏดา บุญเสนาะ (2551) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การศึกษา ค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2553) การพัฒนาการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : 9119 เทคนิควรรณคดี.
- ปราณี สุรสิทธิ์ (2553) การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสารศาสตร์. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์, 2549.

พนมวัลย์ คงสำรวย. การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาลัทธิและ การเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ระหัด ธรรมสอน (2547) การพัฒนาแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

รัตนะ บัวสนธิ์ (2554) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครสวรรค์ : ริมปิงการพิมพ์.

วิวัฒน์ เมฆจรสกุล (2548) การพัฒนาการเขียนเรียงความโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ การสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สนิท สัตโยภาส (2547) การอ่านการเขียนที่มีประสิทธิภาพ. เชียงใหม่: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่.

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551) นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เทคนิคพรินติ้ง.

สุวิทย์ มูลคำและสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) การพัฒนาผลงานวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : อีเคเน็กซ์.

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2553) การพัฒนาทักษะภาษา พัฒนาความคิดด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอน ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อารี พันธมณี (2546) ฝึกให้คิดเป็น คิดให้สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ไชโย.